

Слѣдъ него двама или трима русси вървахъ....

— При все това, нашето положение е странно!....

— Е, нѣ!....

— А вий на мѣстото на турцитѣ какъ постѣпили бѣхте? питамъ азъ.

Скобелевъ са разсея.

— Първо, азъ не бияхъ бихъ на тѣхното мѣсто....

— Но, ако да бѣхте?

— Разумѣва са.... Тутакси шашката....

Впослѣдствие, подъ Геокъ-Тепе той направи още по добръ. Слѣдъ штурмътъ и прѣвземанието тази крѣпость, Скобелевъ отива въ Асхабатъ, който още не бѣше са прѣдалъ. Излѣзли на срѣща му седемстотинъ Текинци, въ пълно въоръжение, въ празнични облѣкла, цвѣтътъ на текинската войска....

Скобелевъ са обърнѣлъ къмъ тѣхъ съ нѣкакви си укори.... Тѣ изявили покорността си.....

— А ако вий направите опитъ да възстанете, то азъ ще ви накажа примѣрно....

— Текинцитѣ никога не лѣжатъ!...

— Ако е така, то, господа, не ли ви е угодно да отидемъ обратно.... Съобщете на текинцитѣ че тѣ ще съставляватъ мойтъ конвой....

И извърши са небивало. Генералътъ самичакъ, окръженъ отъ седемстотинъ отчаянни врагове, на конь, отиде въ Асхабатъ.... Двадесѣтъ верста тѣ го придружаваха...

И разумѣва са, нито неговитѣ прѣдшши побѣди, нито страхътъ на имято му,— не можяхъ да му създадѣтъ таква популярностъ между тѣхъ, както това отиванне....

Отъ тази минута той станѣ кумиръ вече на всичкото плѣмя *текке*.

XXIX.

Каква разлика съ Плевенъ. Тамъ плѣненитѣ дълго оставахъ ненахранени. Тамъ са случи да живѣятъ на откритъ въздухъ, въ калъта и снѣговетѣ на българската зима. Тукъ всичко бѣше извършено за да са смягчи участието на нещастницѣтъ. Тѣ ядяхъ заедно съ нашитѣ солдати въ котлитѣ; въ навечерието още Скобелевъ даде заповѣдь: